

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/136/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914201633
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5914201633.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa F. X., nar. X. X. XXXX, trvale bytom N. T. XXXX/XA, H., zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou Miroslavou Spišákovou, nar. XX. X. XXXX, trvale bytom N. T. XXXX/XA, H. proti odporcovi Ing. H. X., nar. XX. X. XXXX, . trvale bytom N. T. XXXX/XA, H., t. č. Q. F. X, H., v konaní o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 7C/19/2014-275 zo dňa 15. 7. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol, ako odvolaním účastníkov nenapadnutej, **p o n e c h á v a** nedotknutý.

V ostatnej časti rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi prispievať zvýšeným výživným na výživu navrhovateľa sumou po 65,- eur mesačne, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred na účet navrhovateľa, vedený v C. W., a.s.. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Zameškané výživné za obdobie 10. 2. 2014 do vyhlásenia rozsudku vo výške 197,5 eur povolil odporcovi splácať v 5,- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným k rukám navrhovateľa až do zaplatenia celého nedoplatku, pod stratou výhody splátok, so splatnosťou prvej splátky počnúc dňom právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Z výsledkov vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že navrhovateľ je študentom denného štúdia na Vysokej škole dopravnej v Žiline od 1. 9. 2012 doposiaľ. V čase posledného rozhodnutia o výške výživného poberal sociálne štipendium vo výške 270,- eur. V súčasnosti mu príjem z tohto titulu zanikol, čo okresný súd považoval za zásadnú zmenu v pomeroch navrhovateľa, pričom prihliadol i na tú skutočnosť, že sa jedná o plnoleté dieťa, ktorému v zmysle rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok zo dňa 3. 10. 2011 bola určená miera funkčnej poruchy 50 % podľa prílohy č. 3 časti XI. ods. 3 písm. b/ k zákonu č. 447/2008 Z.z. a v zmysle § 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Navrhovateľovi vyplývajú z ťažkého zdravotného postihnutia sociálne dôsledky v oblasti zvýšených výdavkov, keď je odkázaný na kompenzáciu zvýšených výdavkov súvisiacich s hygienou alebo s opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia v oblasti sebaobsluhy. V dôsledku poškodenia telesných funkcií nemôže si sám zabezpečiť úkony sebaobsluhy, starostlivosti o svoju domácnosť, realizovať základné sociálne aktivity, čo mu je kompenzované peňažným príspevkom vo výške 18,39 eur. Navrhovateľ v častých frekvenciách navštevuje dermatológiu, imunológiu, alergológiu, s čím sú spojené zvýšené náklady na

cestovanie, zakúpenie liekov, takisto poberá príjem z prídavku na plnoleté nezaopatrené dieťa vo výške 23,53 eur. Pokračuje v štúdiu na Žilinskej univerzite Žilina, Fakulta prevádzky, ekonomiky, dopravy a spojov v 2. ročníku v študijnom programe elektronický obchod, manažment. Zdieľa spoločnú domácnosť so svojou matkou P. X., ktorá sa zvýšenou mierou podieľa na úhrade nákladov navrhovateľa, nakoľko odporca neprispieva nad rámec súdom určeného výživného vo výške 30,- eur. Matka plnoletého syna mala v čase posledného rozhodnutia priemerný mesačný príjem vo výške 360,59 eur. Od 1. 8. 2013 poberá funkčný plat vo výške 474,50 eur. Výdavky navrhovateľa sú spojené s ubytovaním na internáte v Žiline vo výške 43,- eur, na internet na internáte 30,- eur ročne, internet v mieste trvalého pobytu 100,- eur ročne, výdavky na cestovné do školy, lekár, hygienické potreby, ošatenie, mobilný telefón, dočasné náklady na doučovanie z matematiky, výdavky na stravné. Otec v čase posledného rozhodnutia pracoval v spoločnosti SpiTec, s.r.o., na dohodu o vykonaní práce mal čistý príjem vo výške 135,- eur. V súčasnosti poberá čistú mzdu v sume 4,86 eur na základe dohody o pracovnej činnosti. Zároveň v zmysle rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok poberá dávku v hmotnej núdzi, ktorá bola znížená na 58,- eur mesačne od 1. 1. 2014. Zároveň mu odbudla vyživovacia povinnosť na plnoletú dcéru F. M., rod. X.. Rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/286/2011-84 zo dňa 12. 9. 2012 bola odporcovi priznaná pohľadávka vo výške 23 862,27 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 1. 1. 2010 do zaplatenia, pričom na vymożenie predmetnej pohľadávky prebieha exekučné konanie. Po vyhodnotení uvedených skutočností, zohľadniac najmä, že príjem navrhovateľa sa znížil o sociálne štipendium vo výške 270,- eur, s prihliadnutím na schopnosti, možnosti, majetkové pomery odporcu ustálil sumu výživného na 65,- eur mesačne, ktorá iba v nevyhnutnej miere a čiastočne pokrýva potreby plnoletého dieťaťa, pripravujúceho sa na svoje budúce povolanie. Vo zvyšnej časti návrh zamietol s tým, že odporca nevládni žiaden nehnuteľný majetok, hnutelné veci väčšej hodnoty, nemá úspory, poberá len dávky v hmotnej núdzi a veľmi nízky príjem v spoločnosti SpiTec, s.r.o..

Zároveň rozhodol o zameškanom výživnom.

O trovách konania rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p..

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie odporca. Poukazoval na rozpor v tvrdeniach zástupkyne navrhovateľa v rôznych konaniach vedených pred Okresným súdom Ružomberok, prípadne Krajským súdom v Žiline. Z predložených dôkazov je zrejmé, že navrhovateľ má evidentne lepšie majetkové pomery ako on. V čase podania návrhu na zvýšenie výživného jeho zostatok na účte bol 1 216,17 eur. Podľa pohybov na predmetnom účte je zrejmé, že nemá finančné problémy, keď si môže kúpiť mobilný telefón v hodnote 500,- eur, nakupovať značkové oblečenie, značkovú obuv, zaplatiť si dovolenku na Malorke, kúpiť si letenku do Írska. Zároveň tiež poukazoval na to, že navrhovateľ si do svojich výdavkov zahrnul všetky výdavky svojej matky. Ako držiteľ preukazu ZŤP má 50 % zľavu na cestovnom, cestovné od novembra 2014 majú študenti bezplatne. Pokiaľ do výdavkov zahrnul platbu na internet na adrese svojho trvalého bydliska, i na internáte, okrem týchto pripojení má predplatené pripojenie na internet i u mobilného operátora, a preto podľa neho nie je potrebné platiť pripojenie na internet v mieste bydliska, i na internáte. Tak ako bolo preukázané v pôvodnom konaní 2P/87/2012, i v tomto konaní je zrejmé, že navrhovateľ nebol a nie je odkázaný na výživné, nakoľko jeho príjmy postačujú nielen na úhradu nákladov spojených so štúdiom, výživou a zdravotným stavom, ale umožňujú mu aj nadštandardné výdaje. Jeho zdravotný stav sa od posledného rozhodnutia nezmenil, pričom všetky tvrdenia zástupkyne navrhovateľa o tom, že sa nenachádza v zlej finančnej situácii označil za nepravdivé s tým, že tieto tvrdenia neboli preukázané relevantnými dôkazmi. Zástupkyňa navrhovateľa klamala o pracovnej činnosti navrhovateľa v zahraničí. Podľa jeho zistení pracoval v zahraničí v období júl - september 2013 a taktiež 12. 7. 2014 odletel z Košíc do Londýna pracovať do zahraničia. Súd rozhodol bez výsluchu navrhovateľa, a preto žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že navrhovateľ má evidentne lepšie pomery ako odporca.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom postupom podľa § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil.

Rozsah vyživovacej povinnosti je zákonom vymedzený tak, že sa zohľadňujú odôvodnené potreby dieťaťa, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča.

Určenie výšky vyživovacej povinnosti vychádza zo skutočnosti, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností, majetkových pomerov a že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Z uvedeného je zrejmé, že vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu majú obaja rodičia dieťaťa, pričom platí, že súd individuálne skúma schopnosti, možnosti, majetkové pomery každého z rodičov. Dôležité je, že pod pojmom schopnosti a možnosti sa nerozumie len čistý priemerný mesačný príjem rodiča, súd musí komplexne posúdiť schopnosti, možnosti rodiča tak, aby sa rodič nemohol zbavovať (prípadne znižovať) vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti súd vychádza z vyčíslenia celkových nákladov na dieťa tak, aby výška výživného pokrývala oprávnené potreby dieťaťa ku dňu rozhodnutia o výške výživného. Celkové mesačné náklady na dieťa predstavujú všetky náklady, výdavky, ktoré zabezpečujú aspoň základné potreby dieťaťa, ako napr. strava, ošatenie, zdravotná starostlivosť, školská dochádzka. Ak to dovoľujú majetkové pomery rodičov, dieťa má nárok aj na ďalšie plnenia zo strany rodičov, výlety, športové aktivity, kultúrne akcie a pod..

To, v akej miere sa bude každý z rodičov podieľať na celkových nákladoch na dieťa, určujú majetkové pomery rodiča a jeho životná úroveň. Súd prihliada aj na ďalšie vyživovacie povinnosti, ktoré rodič má k iným deťom. Vyživovaciu povinnosť vykonáva rodič, ktorému bolo dieťa zverené do starostlivosti osobitnou starostlivosťou, poskytovaním vecných plnení ako stravy, zdravotníckych potrieb a bývania. Druhý z rodičov plní svoju vyživovaciu povinnosť formou finančného plnenia. Zásadne platí, že ak je životná úroveň rodiča, ktorý plní vyživovaciu povinnosť formou osobnej starostlivosti nižšia alebo rovnaká ako u druhého rodiča, možno tohto rodiča zaviazat' na plnenie výživného vo vyššej sume ako je polovica preukázaných nákladov na dieťa.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd za zásadné považoval, že vzhľadom na to, že navrhovateľ je študentom denného štúdia vysokej školy, vyživovacia povinnosť otca vo vzťahu k nemu nezanikla, a to i napriek tomu, že otec poukazuje, že má vyššiu životnú úroveň ako on. Vyživovaciu povinnosť k dieťaťu majú obaja rodičia podľa zásady rovného postavenia muža a ženy v manželstve a v rodine. Vyživovacia povinnosť trvá narodením dieťaťa a končí až vtedy, keď dieťa je schopné samo sa živiť, čo znamená, že dosahuje pravidelný príjem, stačiaci na úhradu jeho odôvodnených potrieb.

V danom prípade pokiaľ i odporca poukazoval, že navrhovateľ pracuje v zahraničí, nejde o trvalý pravidelný príjem. Je to príjem, z ktorého aspoň sčasti je navrhovateľ schopný uhradiť si niektoré výdavky, súvisiace so štúdiom na vysokej škole a zabezpečením vlastných potrieb, čo sa napokon odrazilo i do ustálenej výšky výživného zo strany okresného súdu, keď túto odporcovi stanovil na sumu 65,- eur mesačne, čo skutočne pri zdravotnom stave navrhovateľa a za situácie, keď nadobudol plnoletosť, študuje na vysokej škole, je skutočne suma symbolická.

V nadväznosti na uvedené potom odvolací súd rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, potvrdil.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nepovažoval za preukázané, že by mu v súvislosti s podaným odvolaním, zo strany odporcu, účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e príпустné.